

БОРИС ПАСТЕРНАК

РАЗДЯЛА

Част 16 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

На прага спрял се, своя дом
не може да познае.
След бягството ѝ цял погром
е в бедната им стая.

От тоя хаос се смрази.
Какво е разорено,
не забелязва от сълзи
и пристъп на мигрена.

В ушите му неясен шум,
не е ли сън, се пита?
Защо му идва все наум
морето страховито?

Когато мракът се сгъсти
в стъклата, цели в иня —
тъгата двойно по гнети
от морската пустиня.

Как скъпа цялата, до смърт,
му беше на сърцето —
така, от край до край, брегът
е близък на морето.

Като тръстта край морски бряг,
удавена от щорма,
тя вдън душата му е чак —
с чертите, своите форми.

В митарства, в глад, във времена
на бит ужасен нея
съдбата — кипнала вълна —
от дъното поде я.

*И сред препятствия, тегла,
опасности ужасни
вълната я люля, люля
и я към него тласна.*

*И ето, бягството дойде,
а може би насила?
Раздялата ще ги яде
и мъка ще ги смилва.*

*И той се взира блед, злочест:
преди да си замине,
тя всичко е успяла днес
да преобърне в скрина.*

*Той броди и до късно сам
прибира в чекмеджето
разхвърляни насам-натам
изрезки и парчета.*

*И се убожда на игла,
останала от нея,
и вижда я като в мъгла,
и тихо сълзи лее.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.